

საქმე # 010100119002845302

საქმე №1/ბ-256-2019 წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

03 მაისი, 2019 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა

პალატის მოსამართლე ვერა დოლიძემ

ზეპირი მოსმენის გარეშე, ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ზ----- კ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის საქმე (გამოძიების №1-----) **რ---- ჩ----ს მიმართ** (პირადი №6-----), საქართველოს მოქალაქის, დაბადებულის 1-----, არასრული საშუალო განათლების მქონის, ნასამართლევის, დაუოჯახებლის, რეგისტრირებულის ხ-----, მცხოვრების ქ-----, დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 04 მარტის განაჩენით:

რ---- ჩ---- ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით და 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა:

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით - ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

-საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი

ნაწილით - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 6 (ექვსი) თვე განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო 6 (ექვსი) თვე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად, ჩათვალა პირობითად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქა ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, რ---- ჩ----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 6 (ექვსი) თვე განესაზღვრა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო 6 (ექვსი) თვე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად, ჩათვალა პირობითად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს სასჯელის ვადაში ჩათვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო და სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყო დაკავების დღიდან - 2019 წლის 15 იანვრიდან.

რ---- ჩ----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდა.

პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდეგ მსჯავრდებულის ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალა პრობაციის ბიუროს მისი საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულს დაევალა გამოცხადდეს პრობაციის ბიუროში და არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე.

განაჩენის მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ რ---- ჩ----მ ჩაიდინა ძალადობა, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი და სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებოდა გაუჩინდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2019 წლის 15 იანვარს, დაახლოებით 13:40 საათის შემდგომ, ქ-----
-----ში, რ---- ჩ----, ურთიერთშელაპარაკებისას წარმოქმნილი კონფლიქტის დროს, დანის გამოყენებით სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა ა----- კ-----ეს, რითაც კ-----ემ განიცადა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2019 წლის 15 იანვარს, დაახლოებით 13:40 საათის შემდგომ, ქ-----
-----ში, რ---- ჩ----მ, ურთიერთშელაპარაკებისას წარმოქმნილი
კონფლიქტის დროს ჩაიდინა ძალადობა, კერძოდ, ფიზიკური შეურაცხყოფა
მიაყენა ქ---- ს----ეს _ ხელი წაუჭირა ყელში, რამაც დაზარალებულის
ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 04 მარტის განაჩენი
სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბათუმის რაიონული პროკურატურის
პროკურორმა ზ----- კ-----ემ, რომელმაც ითხოვა მსჯავრდებულ რ---- ჩ----
სათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, იმ საფუძველით, რომ პირველი
ინსტანციის სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს
სასჯელის მიზნებს და საფუძვლებს, ვინაიდან, წარმოადგენს ზედმეტად
მსუბუქ სასჯელს და შესაბამისობაში არ არის ჩადენილ დანაშაულთან.

მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს ინტერესების დამაცველმა ადვოკატმა ტ----- ნ-----
ემ წარმოდგენილი შესაგებლით ითხოვა ბათუმის საქალაქო სასამართლოს
2019 წლის 04 მარტის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო
კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე
განიხილა სააპელაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა
საჩივრის საფუძვლიანობა და იმ დასკვნამდე, რომ ბათუმის რაიონული
პროკურატურის პროკურორ ზ----- კ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა
დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქმეში წარმოდგენილ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და
დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, რომლებიც მხარეებს
სადავოდ არ გაუხდიათ, კერძოდ: დაზარალებულების - ა----- კ-----ის
და ქ---- ს-----ის გამოკითხვის ოქმებით, მოწმეების - ა----- მ-----ის, ხ-----
-- დ-----ის, მ--- კ-----ის, ი--- რ-----ის, ე----- ნ-----ის, თ-- ლ-----ის, ნ----
ძ-----ის, მ----- ბ-----ის, ლ---- მ-----ის, გ----- ა-----ის, ე-- შ----ის, ე---- ჯ-----
-ის და კ----- ე-----ის გამოკითხვის ოქმებით, შემთხვევის ადგილის
დათვალიერების ოქმით და საქმის სხვა მასალებით გონივრულ ეჭვს მიღმა
დასტურდება, რომ რ---- ჩ----მ ნამდვილად ჩაიდინა მისთვის ბრალად
შერაცხული დანაშაულები, რასაც სადავოდ არც მხარეები ხდია.

მოცემულ შემთხვევაში პროკურორი განაჩენს ასაჩივრებს მხოლოდ
სასჯელის ნაწილში და ითხოვს რ---- ჩ----სათვის უფრო მკაცრი სასჯელის
დანიშვნას, რასაც სააპელაციო პალატა არ ეთანხმება, ვინაიდან, მიიჩნევს,
რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას

მხედველობაში მიიღო რა ის გარემოებები, რომ რ---- ჩ----მ ჩაიდინა ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულები, აღიარა და მოინანია ჩადენილი ქმედება და შეურიგდა დაზარალებულებს, ასევე გაითვალისწინა დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევა, მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს დაუნიშნა ისეთი სასჯელი, რაც სრულად შეესაბამება როგორც მსჯავრდებულის პიროვნებას, ისე მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს და სავსებით უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების მიღწევას, როგორცაა სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. შესაბამისად, არ არსებობს მსჯავრდებულ რ---- - ჩ----სთვის დანიშნული სასჯელის ზედმეტად მსუბუქ სასჯელად მიჩნევისა და მისი გამკაცრების საფუძველი.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ზ----- კ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ხოლო ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 04 მარტის განაჩენი რ---- ჩ----ს მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ზ----- კ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 04 მარტის განაჩენი რ---- ჩ----ს მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3. რ---- ჩ---- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილითა და 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულების ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

_ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის პირველი ნაწილით _ ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით – თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, სასჯელის ნაწილი – თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო სასჯელის დანარჩენი ნაწილი – თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ, დანაშაულთა ერთობლიობით, რ---- ჩ----ს სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის საფუძველზე, სასჯელის ნაწილი – თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოსახდელად, ხოლო სასჯელის დანარჩენი ნაწილი – თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად, 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

5. მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების დღიდან – 2019 წლის 15 იანვრიდან.

6. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 65-ე, 66-ე მუხლებისა და „არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, პენიტენციური დაწესებულებიდან გათავისუფლების შემდეგ მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს ყოფაქცევის კონტროლისა და დახმარების განხორციელება დაევალოს შესაბამის პრობაციის ბიუროს, მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით. მსჯავრდებულ რ---- ჩ----ს დაევალოს გამოცხადდეს პრობაციის ბიუროში და არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე.

7. ცნობად იქნას მიღებული, რომ რ---- ჩ----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება – პატიმრობა გაუქმებულია.

8. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი გამოტანისთანავე.

9. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32), მისი გამოტანიდან ერთი თვის

ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

/ ვ.დოლიძე/